

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 266/2016-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. apríla 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Prievidza v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 130/2009, Krajského súdu v Trenčíne a Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] odmieta ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. januára 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva garantovaného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v záhlaví označenom konaní Okresného súdu Prievidza z 12. decembra 2011, rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 24. apríla 2014 a rozhodnutím Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo 4. júna 2015, ktorý proti označeným rozsudkom nepodal mimoriadne dovolanie.

2. Jedným zo základných zákonných predpokladov na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v 2-mesačnej lehote, počítanej od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia, opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, pričom rozhodnutie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) o podnete sťažovateľa sa za takýto zásah nepovažuje (I. ÚS 67/02). Rovnako túto sťažnosť nemožno považovať za doplnenie sťažnosti evidovanej na ústavnom súde pod sp. zn. Rvp 12386/2015 – ktorú ústavný súd odložil podľa § 23a zákona o ústavnom súde – ktorá mala byť podaná včas proti napadnutým rozhodnutiam.

3. Vzhľadom na zjavnú oneskorenosť podanej sťažnosti voči poslednému právoplatnému rozhodnutiu odvolacieho súdu (7. júla 2014), ako aj listu generálnej prokuratúry zo 4. júna 2015, ktorá je neodstrániteľnou prekážkou konania pred ústavným súdom, ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietol týmto procesným úkonom.

4. Ústavný súd aj v tomto prípade s poľutovaním konštatuje, že ani advokát nezamedzil podaniu vopred absolútne neprejedateľnej sťažnosti, čím zahlcuje ústavný súd neprejedateľnými sťažnosťami na úkor vecí, ktoré si zasluhujú pozornosť či dokonca zásah ústavného súdu; ide o neprofesionálny výkon advokátskej činnosti, ktorý by si zaslúžil pozornosť Slovenskej advokátskej komory.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. apríla 2016

